

अ० । द्रौपदीकृतकण्वस्तवः । “आकृतिः सत्या मनसो मे अस्तु” ऋ० १०, १२४, ४ । “सं स आकृतिर्द्ध्यात्” ऋ० ४, ३६, २ । संज्ञायां क्तिच् । स्वायम्भुवमनोः शतरूपायां पत्न्यासुत्पादिते कन्याभेदे तत्कथा यथा । “कथं रूपमभूद्भेदा यत् कायमभिचक्षते । ताभ्यां रूपविभागाभ्यां मिथुनं सभपद्यत । यस्तु तत्र पुमान् सोऽभून्मनुः स्वायम्भुवः स्वराट् । स्त्री यासीत् शतरूपास्या सहिष्यस्य महात्मनः । तदा मिथुनधर्मोष्णं प्रजा हेऽधास्वभूविरे । स चापि शतरूपायां पञ्चापत्यान्यजीजनत् । प्रियव्रतोत्तानपादौ तिस्रः कन्याश्च भारतः । आकृतिर्देवैरिति च प्रसूतिरिति सत्तम । आकृतिं रुचये प्रादात् कर्द्वाय त्व मध्यमात् । दद्यादात् प्रसूतिञ्च यत् आपूरितं जगत्” भा० ३६० ।

आकृति स्त्री आक्रियते व्यज्यते जातिरनया करणे क्तिन् । जातिव्यङ्गकेऽवयवसंस्थानभेदे । “आकृतिग्रहणा जातिः” महाभा० । “जात्याकृतिव्यक्तवस्तु पदार्थः” गौ० सू० । तत्राकृतिव्यक्तं तत्रैवोक्तम् “आकृतिर्जातिलिङ्गाख्या” गौ० । “जातेर्गौत्वादेः मास्त्रादिः संस्थानविशेषो हि लिङ्गमिति । “इयमाकृतिरेव शक्यार्थः इति केचिन्मन्यन्ते । तदभिप्रायेण, महाभा० । “येनोच्चारितेन सास्त्रालाङ्गलककुदखुरविषाण्णिनां संप्रत्ययो भवति स शब्द इति” अनाकृतिः संज्ञा आकृतिमन्तः संज्ञिन” इति । “लोकैऽपि ह्यक्राकृतिमतो मांसपिण्डस्य देवदत्त इति संज्ञा क्रियते” इति च महाभा० । गौतमेन तु इतरपक्षनिराकरणेन त्रयाणामेव शक्यार्थत्वहररीकतं यथा । “आकृतिस्तदपेक्षत्वात् सत्त्वव्यवस्थानसिद्धेः” सू० । आकृतिः पदार्थः कुतः सत्त्वस्य प्राणिनोगवादेर्वृषस्थानसिद्धेर्व्यवस्थितत्वसिद्धेः तदपेक्षत्वादाकृत्यपेक्षत्वात् अयमश्वोगौरयमित्यादि व्यवहारस्याकृत्यपेक्षत्वात् आकृतिरेव शक्यार्थः । इति यन्मतं तद्दूषयित्वा जातेः पदार्थत्वमाह “व्यत्याकृति युक्तोऽप्यप्रसङ्गात् प्रोक्षणादीनां ऋद्गवके जातिः” सू० । ऋद्गवके व्यत्याकृति युक्तेऽपि प्रोक्षणादीमप्रसङ्गात् जातिः पदार्थः । इतरथा ऋद्गवकस्यापि वृत्तित्वात् गवाकृतिमत्त्वाच्च वैधप्रोक्षणादिप्रसङ्ग इति भावः । एवं जात्याकृतिवृत्तौनां प्रत्येकस्य शक्यत्वपक्षं निराकृत्य त्रयाणामेव शक्यत्वमित्याह । “जात्याकृतिवृत्तयस्तु पदार्थः” सू० “तत्र शब्देन एकमात्रपदार्थत्ववृत्तच्छेदः एककवचनं तु तिसृष्वप्येकैव शक्तिरिति सूचनाय, विभिन्नशक्तौ कदाचित्

कस्यचिदुपस्थितिः स्यात् । शक्तेस्तुल्यत्वेऽपि वृत्तौ विशेषत्वं तथैव शक्तिग्रहणात् । नचाकृत्यादिसाधारणशक्यतावच्छेदकाभावात् न शक्त्यैक्यम् इति वाच्यम् तथा नियमे मानाभावात् इदं गवादिपदमभिप्रेत्याह तेन पञ्चादिपदस्य जात्यवाचकत्वेऽपि न क्षतिः जातिपदं वा धर्म परं तथैव लक्षणस्य वृत्तवृत्तादिति” वृत्तिः । एवं शक्यत्वं व्यवस्थाय आकृतेर्लक्षणशक्तं “आकृतिर्जातिलिङ्गाख्या” सू० प्राग्विष्टम् । एतेनाकृतिशब्दस्य जातिव्यक्त्योः संबन्धपरत्वकल्पनमर्वाचीनानां परास्तम् सम्बन्धस्य जातिलिङ्गत्वाभावात् तस्य शक्यतावच्छेदसम्बन्धत्वेन शक्यत्वाभावाच्च । शा० भा० आकृतीनां नित्यत्वोक्तिः तल्ल्याकृतिप्रवाहनिव्यत्वाभिप्रायेण द्रष्टव्या “यत्राकृतिस्तत्र गुणा वसन्ति” नीतिः “न तत्राविषये तत्राकृतिः” “त्वदुदाहरणाकृतौ गुणाः” इति च नैष० २ आकारे “इङ्गितं हृद्गतोभावो बहिराकार आकृतिरिति” सञ्जनोक्तोः ३ आकृति युक्तो देहे “किमिव हि मधुराणां मण्डनं नाकृतीनाम्” शकु० । “स्यटाकृतिः पत्नरथेन्द्रकेतोः” रघुः । “स्फुरितं मनोगतमिवाकृतयः” “गोवर्द्धनस्याकृतिरन्वकारि” इति च माघः । “नाकृतिगुरुता गुरुता” उद्भटः । ४ आकारे मूलग्रन्थादौ च आकृतिगणः ।

आकृतिगणः पु० आकृतौ आकारप्रसिद्धोगणः शाक० त० । प्राणिन्युक्ततत्तत्कर्म्मनिमित्ते शब्दसमूहे । यथा स्वरादिराकृतिगणः कण्ठादिरित्यादि गणप्राठे भूरिप्रयोगः । आकृतिच्छ्रवा स्त्री ऋदाद्यति ऋद-ण्विच् कर्त्तरि ङ्ङु ह्रस्वः २त० । (घोषा) घोषातकीलतायाम् ।

आकृष्टं लि० आ+कृष-क्त । कृताकर्षणे । “नाकृष्टं न च टङ्कितं न नमितं नोत्थापितं स्थानतः” महाना० ।

आकृष्टि स्त्री आ+कृष-क्तिन् । आकर्षणे ।

आकी अव्य० आ+कन-डे । १ अन्तिके २ दूरे च निरु० ।

“त्वमग्ने ऋभुराके नमस्य” ऋ० २, १, १०

आकेकरा स्त्री आके अन्तिके कीर्यते कृ-कर्म्मणि अप् । “दृष्टिराकेकरा किञ्चित्स्फुटापाङ्गे प्रसारिता । मौलितार्द्धाऽपरा लोके तारा व्यवर्त्तनोद्भवा” इत्युक्तलक्षणे दृष्टिभेदे नेलादिविशेषणत्वे न० “निमीलदाकेकरबोलवक्षुषा” माघः ।

आकेनिप लि० आके अन्तिके निपतनि नि+पत-ड । अन्तिकपातिनि “आकेनिपासो अहभिर्दविध्वतः” ऋ० ४, ४५, ६, आकीकेर पु० ज्योतिषोक्तो मकरराशौ । “क्रियतावुरिजस मकुलीरलेयपाथेयूककौर्पाख्याः । तैजिक आकीकेरोह-